

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 266

гр. Перник, 15.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Съдия: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

като разглежда докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Въззивно гражданско дело № 20241700500106 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 17 от ЗЗДН, във вр. чл. 258 – чл. 273 ГПК.

С решение № 42/16.01.2024 г., постановено по гр. дело № 3179/2023 г. по описа на Районен съд – П., съдът е предоставил мерки за защита от домашно насилие в полза на Ц. Г. П., като е забранил на С. С. Г. да осъществява контакт с Ц. П. под каквато и да е форма, включително по телефон, чрез електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация. С решението съдът е забранил на С. С. Г. да приближава на по-малко от 100 метра жилището на молителката, намиращо се гр.П., ***, евентуално друго жилище в което живее молителка, местоработата на молителката, както и местата за социални контакти и отдых на Ц. Г. П., за срок от една година. С решението е оставено без уважение искането на Д. П. П. с ЕГН ***** от гр. П., ***, да се постанови решение, по силата на което на ответника С. С. Г., от гр. С. да бъде забранено, да безпокои по телефона молителя, както и членовете на семейство му, както и да и бъде забранено да доближава молителя на по - малко от 100 метра на улицата, на местата за отдых и жилището находящо с. В.. Със същото решение съдът се е произнесъл и относно разносните по делото.

В срока по чл. 17, ал. 1 от ЗЗДН е постъпила жалба от Ц. Г. П.а и Д. П. П., чрез адв. Н. Ц., с която се обжалва решението в частта, с която е оставено без уважение искането на Д. П. П., както и в частта, с която същият е осъден да заплати на С. С. Г. разноски за адвокат. Сочи се, че решението в тези му части е неправилно, незаконосъобразно и логически неиздържано. Допълва се, че отправената заплаха включва всички близки и роднини, като в нея се сочи, че ще бъдат избити и ще бъдат запалена къщата и апартамента им. В продължение за необяснимо се намира обстоятелството, че първата инстанция е приела, че разговорът между С. Г. и Д. П. се е състоял, но е приел, че това е само предаване на заплаха, въпреки, че в това съобщение се съдържа и заплаха спрямо самия него. Моли се съда да постанови решение, с което да отмени първоинстанционният акт в атакуваните части където се приема, че С. Г. не е отправяла закана спрямо Д. П. и да бъде постановено ново, с което да се приеме, че е осъществен акт на домашно насилие и срещу Д. П..

В срока по чл. 17, ал. 4 ЗЗДН е постъпил отговор от С. С. Г., чрез адв. Р. Р., с който оспорва въззивната жалба. Сочи се, че многократно са излагани аргументи от страна на Г., както в заседанията пред първата инстанция, така и в депозираните писмените актове относно участието на Д. П. в качеството му на молител по подадена молба за защита от домашно насилие. В продължение сочи, че счита за напълно неоснователни и лишени от каквато и да било правна подкрепа твърденията на насрещната страна, че по отношение на П. следва да бъдат постановени мерки за защита от домашно насилие по смисъла на чл. 5, ал. 1 от ЗЗДН. На следващо място се твърди, че по делото не са събрани каквито и да е доказателства, които да подкрепят по категоричен начин твърденията на молителката. Въз основа на изложените аргументи се моли съда да отмени акта на първата инстанция, като се навеждат твърдения, че същият е неправилен, необоснован и постановен при липса на мотиви и явно противоречие със закона. Моли се съда да постанови нов съдебен акт, по силата на който действието на наложените с атакуваното решение мерки за защита от домашно насилие по отношение на Г. да бъде прекратено.

В законоустановения срок е постъпила и въззивна жалба от С. С. Г., чрез адв. Р. Р., с която първоинстанционното решение се оспорва, като се твърди, че същото е неправилно, незаконосъобразно и недостатъчно мотивирано. Излага подробни съображения, като твърди, че молбата в частта, в която са направени твърдения, че спрямо Д. П. е осъществено домашно насилие е следвало да бъде оставена без разглеждане поради нейната недопустимост, доколкото лицето няма право на подобна защита по този ред. Допълва, че същият не попада в кръга лица имащи право на защита по арг. чл. 3, т. 6 от ЗЗДН, тъй като се намира в родство по сребрена линия от пета степен със С. Г.. В подкрепа на изложените твърдения се цитира съдебна практика. На следващо място се отбелязва факта, че в рамките на депозираната молба за защита от домашно насилие, Ц. П. не сочи свидетел на осъществения на 24.06.2023 г. телефонен разговор, но такъв в последствие се появява в лицето на съпруга ѝ Пламен П.. С жалбата се изразява недоумение от обстоятелството, че тези свидетелски показания са кредитирани изцяло от първоинстанционния съд. Излагат се подробни съображения по отношение на свидетелските показания, дадени от лица, за които се счита, че са заинтересовани от изхода на делото и които следва да бъдат ценени по реда на чл. 12 ГПК. В подкрепа на изложеното се цитира съдебна практика. В продължение се сочи, по подаден сигнал по същия казус в Районна прокуратура – гр. П., е постановен отказ да се образува досъдебно производство, доколкото разследващият орган е счел, че *„дори да се смята за осъществено, каквито данни липсват, поведението на Г. не е от такова естество „ме да може обективно да породи какъвто и да е страх“*. С жалбата се излагат твърдения, че в решението остава необсъдено и неизяснено обстоятелството, свързано с получена на 25.06.2023 г., посредством телефонно обаждане заплахата. Допълва, че копие от самото текстово съобщение не е представено като доказателство по делото. Намира, че в постановеното решение се забелязва и неяснота, свързана с териториалното пространство, което Г. има забрана да доближава, тъй като решаващият съд от една страна е счел, че искането да не доближава къщата, която според данните, извлечени по настоящото дело *„евентуално се намира в съсобственост между страните“* е неоснователно и ако същото бъде уважено, би довело до нарушаване правото на достъп до имота, но от друга обаче, в разпоредителната част на решението, първоинстанционният съд посочва, че Г. не следва да приближава жилището на молителката, както и *„евентуално друго жилище“*, в което тя живее. В заключение се твърди, че така постановен съдебният акт е непълен и неясен, доколкото произнасянето на съда в диспозитива на решението противоречи

на обсъжданото в мотивите на същото и не дава безспорна и категорична представа относно задължението на ответника по настоящото производство.

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че жалбите са допустими и са съобразени с изискванията за редовност по чл. 260 и чл. 261 ГПК. Страните не са се позовали на допуснати от районния съд нарушения относно доклада по делото, неразпределението на доказателствена тежест и недаване на указания по реда на чл. 146, ал. 2 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно в процедурата по чл. 267 ГПК.

С въззивните жалби и отговора не е поискано събиране на нови доказателства във въззивното производство за факти, които са от значение за спора и представляват нововъзникнали или новооткрити обстоятелства по смисъла на чл. 266, ал. 2 ГПК, или такива, за чието доказване не е било допуснато от първоинстанционния съд събирането на доказателства поради процесуални нарушения във връзка с неправилно тълкуване и прилагане на процесуална норма по допускане на доказателства по смисъла на чл. 266, ал. 3 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно с определението по чл. 267 ГПК.

Доколкото във въззивните жалби и отговор не се представят и не сочи необходимост от събирането на нови доказателства, въззивният съд намира, че преценката за спазване на разпоредбите на чл. 146 ГПК и правилността на фактическите и правни изводи на първоинстанционния съд относно релевантните за спорното право факти, касае оценка по съществуването на спора, която въззивната инстанция следва да даде с решението си.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК и чл. 17, ал. 5 ЗЗДН, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ДОКЛАДВА делото така, както е посочено в мотивите на разпореждането.

УКАЗВА на страните, че мотивите на настоящото разпореждане имат характер на окончателен доклад на жалбите и отговора по реда на чл. 268, ал. 1 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на **28.02.2024г. от 11,00 часа**, за когато да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото разпореждане а на жалбоподателя – и препис от отговора на възвиемия.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____